

A Pécsi Ítéltábla a Bodnár Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző dr. Bodnár Imre ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Szűcs és Társa Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző dr. Szűcs Viktor ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű és dr. Mogyoródi Krisztián ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes ellen hátralékos vételár megfizetése iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2013. február 22. napján kelt 14.G.20.375/2010/54. számú ítélete ellen a II. rendű alperes által 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 101.000,- (százegyezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak az állami adóhatóság felhívására a felhívásban megjelölt időben és módon 507.600,- (ötszázhétezer-hatszáz) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a II. és III. rendű alperes korlátlanul és egyetemleg felel - a felperes javára - 6.345.152,- forint tőke, ennek 2008. december 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésért, amennyiben a M. és T. Kereskedelmi és Szolgáltató Bt. „f.a.” vagyona azt nem fedezi.

Tényként állapította meg, hogy szállított bükk és hársfa ellenértékeként a felperesnek a M. és T. Bt. 6.345.152,- forinttal tartozik, melynek megfizetéséért az alperesek, mint a társaság beltagjai felelnek. Az alperesek felelősségük jogalapjának elismerése mellett előterjesztett szavatossági kifogását alaptalannak találta, miután a főkötelezett a felperessel 2008. február 4-én kötött szerződésében joglemondó nyilatkozatot tett, a tartozást elismerte.

Az ítélet ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a hibás teljesítésen alapuló szavatossági

kifogására tekintettel a kereset elutasítását. Álláspontja szerint a meghallgatott I. L. tanúvallomásában elismerte a hibás teljesítés tényét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást tisztázta, azt helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A II. rendű alperes fellebbezésében foglaltakkal összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

A II. rendű alperes felelőssége az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályokon alapuló mögöttes felelősség, amely mindig feltételez egy elsődlegesen felelős személyt is. Ilyen esetben két különböző jogállású kötelezetttről, a főkötelezetttről és a járulékos kötelezetttről van szó. A II. rendű alperes mögöttes felelőssége jogszabályon alapuló, és a járulékoságából következik az, hogy a főkötelezett oldalán bekövetkezett akár objektív, akár szubjektív jogi tények mindig kihatnak a járulékos kötelezettre (1/2007. Polgári Jogegységi Határozat 1.) és 2.) pontja). A főkötelezett, azaz a betéti társaság és a felperes jogviszonyukat szerződéssel zárták le, vitás igényeiket rendezték, egymással szembeni további igényről lemondtak, ezért - e szerződés megtámadása nélkül a peresített jogviszonyból eredő tartozást a főkötelezett vitássá nem teheti, e tény pedig kihat a mögöttes felelősre, a II. rendű alperesre is. Így a II. rendű alperes sem hivatkozhat - a szerződés eredményes megtámadása nélkül - arra, hogy a betéti társaság a felperesnek nem, vagy nem a szerződésben meghatározott összeggel tartozik. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ez okból a hibás teljesítés tényére lefolytatott bizonyítás szükségtelen volt.

A II. rendű alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes javára ügyvédi munkadíjat fizetni, ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdés a pontja, és az (5) és (6) bekezdés alapján állapította meg. A II. rendű alperes személyes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, így az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a feljegyzett másodfokú eljárási illeték megfizetésére köteles.

Pécs, 2013. augusztus 8.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: